Nr. 96 Jaanuar-veebruar-märts 2010

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

IGAVESED SEADUSED:

kümme käsku

INTERVJUU:

Yuri Velloso aasta Eestis

ENESEABI:

tähista tervenemist

LASTELAEGAS:

Lõuna-Eesti lapsed kohtusid Võrus

Mu kallis kaasteeline Urve Aulis on pannud mind seekord veidrasse olukorda – kirjutanud valmis loo toimetaja sünnipäeva tähistamisest (vt lk 6) ja esitanud mulle küsimused, mida olen harjunud ise teistelt pärima. Andes ühelt poolt au Urve järjekindlusele ja hoidmaks teiselt poolt kokku masu-aegse ajakirja niigi nappi ruumi, püüan mahutada vastused tema küsimustele toimetaja veeru raamidesse. Omalt poolt lisan, et tean nüüd täpselt: Tallinna kirik SAAB endale tõesti oreli, sest Urve lihtsalt TEEB asjad ära!

… kuus küsimust toimetajale

Kuidas Sinust sai kristlane?

Teoreetiliselt läbi ajaloo õppimise. Mõeldes oma esivanematele, kes on läbi sajandite ristitud, laulatatud ja viimsele teekonnale saadetud Haljala kirikus. Praktiliselt tänu abikaasa Andresele.

Miks valisid kodukoguduseks Tallinna metodisti koguduse?

Tänu pastor Toomas Pajusoole, kes meid Andresega laulatas ja kogudusse kutsus.

Sinu kutsumus? Kuidas jõudsid selleni oma elus ja töös?

Kuidas üldse defineerida kutsumust? Tunnen, et elu on mu teele toonud valikuid ja võimalusi, mida ma ise pole osanud ei tahta ega endale paluda. On mul õigus nimetada seda Isa hoolitsuseks ja armuks?

Mis ajendab Sind taas tõusma ja jätkama, kui eluraskused pikali virutavad?

Protestantlik, et mitte öelda puritaanlik kasvatus. Teadmine, et oma kohust tuleb täita ja vastutust kanda. Kõik see kokku polegi alati ehk kõige parem kombinatsioon, kuigi seda võiks ju ka tööteraapiaks nimetada.

Lemmiklaul uues lauluraamatus?

Vaimulikud rahvaviisid.

Sinu elu juhtsalm Piiblist?

See, mis räägib usust, lootusest ja armastusest (1Kr 13:13). Ja mulle meeldib väga Koguja elutarkus.

Toimetaja toimetamised: mõnikord jääb aega ka ristitütar Lisanna jaoks.

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 1 (96) 2010
(jaanuar-veebruar-märts)
Hind 30 krooni

SELLES NUMBRIS

- **Piibel**
  Toomas Pajusoo
  Mida võime õppida kümnest käsust? 3
- **Meilt ja mujalt**
  Uudised ja sündmused.....5-7
  Maire Ivanova
  TT – mis see on? 12
  Mõttetalgud "Tähetorni" argipäevas 14
- **Ajalugu**
  Saaremaa venna Tiimi elulugu 13
- **Orelifondis**
  Urve Aulis
  Täiuslik tervik pakkus orelirõõmu 8
- **Intervjuu**
  Sest otsekui taevad on maast kõrgemal … 9
- **Lastelaegas** 16

Esikaanel: talvine Pärnu (foto Külli Kuusemaa), Rakvere (foto Kaido Lasberg), Haapsalu (foto Urmas Rahuvarm), Tallinn (foto Kärt Jänes-Kapp), Tartu (foto Priit Gregorios Tamm).

Väljaandja: EMK kirjastustoimkond
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 6688 479
e-post:
koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/Koduteel

Toimetuse kolleegium: Anneli Klausson, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Priit Gregorios Tamm
Toimetaja: Kärt Jänes-Kapp
Kujundaja-küljendaja: Taimi Pärna
Kirjasaatjad: Imbi Herm (Rakvere), Arvi Lindmäe (Saaremaa), Irja Saksing (Kärsa ja Ahja)

Mida võime õppida kümnest käsust?

TOOMAS PAJUSOO

Alustame sarjaga Piibli kümnest käsust ehk dekaloogist, mida võib õigusega nimetada inimkonna õigussüsteemi alustalaks.

Kümnes käsus on väljenduse leidnud kõik kõlblusnormid, mida inimene normaalseks eluks vajab. Eetika valdkonnas pole viimasel neljal tuhandel aastal suudetud midagi universaalsemat välja mõelda. Kümme käsku ei ole iganenud, vaid igavesed seadused.

David Wilkerson on oma blogis öelnud, et kümme käsku on igavesed seadused, mille Jumal on paika pannud selleks, et ühiskond iseennast ei hävitaks. Ometi ei ole kõik kümne käsu üle rõõmsad ega tegutse nende järgi. Näiteks otsustas USA ülemkohus 2005. aastal, et Piibli käske ei tohi eksponeerida kohturuumides. Ülemkohtu arutelu ajendas dekaloog Kentucky osariigi kohtu ees. Ülemkohus otsustas viie poolt- ja nelja vastuhäälega, et käskude avalik eksponeerimine on ebaseaduslik, sest USA-s on kirik ja riik eraldatud.

Eelduste kohaselt peaks just usklikud huvituma kümne käsu tundmaõppimisest. Kahjuks ei oska sugugi kõik usklikud kümmet käsku nimetada või siis ei pea neid eriti oluliseks. See on üks põhjus, miks alustada piibliõppe sarja kümnest käsust.

Ajalehe Newsweek uudiste rubriigis kirjutati uurimusest, mille järgi ainult 49 protsenti protestantidest ja 44 protsenti katoliiklastest suudab loetleda vähemalt nelja käsku kümnest. Üks levinud vabandus kõlab: me elame Kristuse Uue Seaduse ja armu all ning juutidele antud käsuseadusega pole meil otsest pistmist. Kuid ärgem unustagem Jeesuse sõnu, mis kehtivad ka Uue Seaduse usklikele: "Ärge arvake, et ma olen tulnud Seadust või Prohveteid tühistama. Ma ei ole tulnud neid tühistama, vaid täitma." (Mt 5:17)

Apostel Paulus lisab: "Seaduse lõpp on Kristus, õiguseks igaühele, kes usub." (Rm 10:4) Jeesus kaotas ainult Vana Seaduse käsukombed ja seega pole enam tarvis lepitusohvreid. Jeesus sai ise Jumala Talleks, "kes kannab ära maailma patu" (Jh 1:29). Olles Jumala lapsed, peame olema valmis kuuletuma Tema käskudele ja see tõestabki meie armastust Tema vastu. Jeesus ütles: "Kui teie peate minu käske, siis te jääte minu armastusse, nõnda nagu mina olen pidanud oma Isa käske ja jään tema armastusse." (Jh 15:10)

Jumala kümnel käsul on tänapäeva inimesele oluline sõnum, mis võib teda puudutada.

Mooses sai need käsud kolmandal kuul pärast Iisraeli laste väljumist Egiptusest. Need mahtusid kahele kivitahvlile, mida nimetati käsulaudadeks. Esimesed neli käsku õpetasid rahvale, milline peab olema nende suhe Jumalaga. Viies kuni üheksas käsk käsitlesid käitumist teiste inimeste suhtes ja kümnes käsk inimese mõtteid.

Piiblis on kümne käsu tekst esitatud kahel korral: Teises Moosese raamatus (20:1–17) ja Viiendas Moosese raamatus (5:6–21).

Vaatleme kümmet käsku lähemalt ja püüame saada selgust, milline on dekaloogi praktiline tähendus tänapäeva kristlasele. ▶

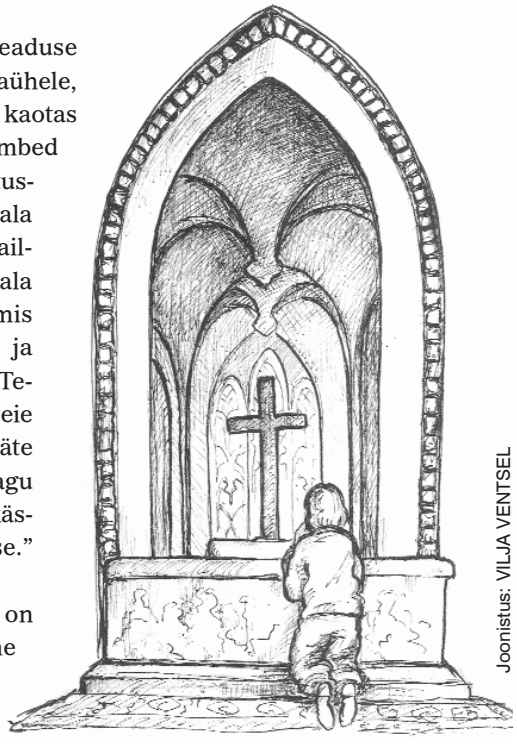

Joonistus: VILJA VENTSEL

ESIMENE KÄSK

Mina olen Issand, sinu Jumal, kes sind tõi välja Egiptusemaalt, orjusekojast. Sul ei tohi olla muid jumalaid minu palge kõrval! (2Ms 20:2–3)

Esimene käsk on lähtealuseks kõigile ülejäänutele. J. John oma raamatus "10 käsku 21. sajandil" illustreerib seda võrdlusega: "Nii nagu päike asub päikesesüsteemi keskel ja planeedid tiirlevad ümber tema, nii tiirlevad kõik teised käsud ümber esimese käsu. Jumal ise paikneb käskude keskmes ja hoiab neid kõiki koos."

Veel enne, kui Jumal andis oma rahvale need käsud, tuletas ta neile meelde, kes Ta on: "Mina olen Issand, sinu Jumal, kes sind tõi välja Egiptusemaalt, orjusekojast." Osvald Tärk on öelnud: "Meil on hea ja kasulik teada, mida Jumal on teinud meie esivanematele, kuid usk muutub elavaks ja tõeliseks alles isikliku kogemuse kaudu, mida oleme läbi elanud."

Olen nõus Tärgiga, et meie kogemus muudab usu reaalseks. Egiptuse orjapõlvest vabanemine sai iisraellastele võimsaks Jumala pääste kogemuseks. Neid ei päästnud vaarao ja ta sõjavankrite käest mitte võõrad jumalad Baal või Molok, vaid elav Issand Jumal. Minu meelest kõige suurem Jumala armastuse väljendus oma rahva vastu on siin tõsiasi, et Jumal tegi oma rahvale head, päästes neid veel enne, kui Ta esitas neile oma nõudmise: "Sul ei tohi olla muid jumalaid minu palge kõrval!"

Uuest Testamendist leiame analoogilise olukorra, kus apostel Paulus ütleb kirjas roomlastele: "Ent Jumal teeb nähtavaks oma armastuse meie vastu sellega, et Kristus suri meie eest, kui me olime alles patused." (Rm 5:8) Siingi näeme, kuidas Jumal kinkis meile päästmise veel enne, kui me Teda tundsime. Seda me nimetame Jumala armuks. Seepärast ütlebki Paulus: "Sest teie olete armu läbi päästetud usu kaudu – ja see ei ole teist enestest, vaid see on and Jumalalt –, mitte tegudest, et ükski ei saaks kiidelda." (Ef 2:8–9) Johannes on aga kirjutanud: "Selles on armastus – ei, mitte selles, et meie oleme armastanud Jumalat, vaid et tema on armastanud meid ja on läkitanud oma Poja lepitusohvriks meie pattude eest." (1Jh 4:10)

Kuidas siduda neid Uue Testamendi kirjakohti Moosesele antud esimese käsuga? Usun, et kui Jumal on meid päästnud oma armust, nagu Ta omal ajal päästis Iisraeli rahva, siis Ta ei oota meilt midagi muud kui meie vastuarmastust. See tähendab, et Ta on meile kõige tähtsam ja kallim, kelle kõrval jäävad varju kõik selle maailma ebajumalad.

Inimene, kes mõistab esimest käsku, peab Jumala tahtmise leidmist oma elu tähtsaimaks eesmärgiks. Veelgi enam – talle ei piisa ainult selle leidmisest, vaid ta soovib seda ka innukalt rakendada. Ta kummardab hea meelega Jumala ees ja palvetab: "Näita mulle oma tahet ja ma täidan seda rõõmuga." Kui me seda ei tee, siis me lihtsalt petame iseennast. Kui eksime esimeses käsus, ei suuda me ellu rakendada teisigi Jumala antud käske. Siit saab kõik alguse.

Seoses esimese käsuga on lõpuks kasulik mõtiskleda, kuidas ma kasutan oma aega, raha ja jõudu. Kellele tahan ma muljet avaldada või meeldida? Kas see on minu Jumal suure algustähega? KT

Mõtteid esimese käsu kohta

ANDRUS KASK

Mulle meeldib teha süüa. Ma teen seda sisetunde järgi ja ma ei vaja ei kaalu ega juhendeid, vaid vaatan, mis mul on, ja kujutangi juba ette, mis sellest saab. Aga kord aastas või kahe aasta jooksul võtan ma kapi otsast vana Salme Masso kokaraamatu ja vaatan mõne asja üle. Näiteks valmistasin kord haugi ja mul tekkis küsimus, kui kaua ma pean haugi keetma. 25 minutit, seisis raamatus. Aga kas ei oleks olnud lihtsam, kui mul oleksid need keemisajad seina peal, et ma neid näeksin ja saaksin kontrollida kerge vaevaga? Ja teisalt – kui ma kõiki neid asju teaksin peast ja teeksin süüa rangelt eeskirjade järgi, kas ma naudiksin seda? Kas ei oleks parem, kui ma teeksin seda rõõmust ja ühtlasi teaksin ka reegleid, mis aitavad mind siis, kui ma midagi unustan või kui ma ei ole endas kindel?

"Kui Issand nägi, et ta pöördus vaatama, siis Jumal hüüdis teda kibuvitsapõõsast ja ütles: "Mooses, Mooses!" Ja tema vastas: "Siin ma olen!"

Siis ta ütles: "Ära tule siia, võta jalatsid jalast, sest paik, kus sa seisad, on püha maa!" Ja ta jätkas: "Mina olen sinu vanemate Jumal, Aabrahami Jumal, Iisaki Jumal ja Jaakobi Jumal!"

Aga Mooses kattis oma näo, sest ta kartis Jumalale otsa vaadata. Ja Issand ütles: "Ma olen küllalt näinud oma rahva viletsust, kes on Egiptuses, ja ma olen kuulnud nende kisendamist sundijate pärast; seetõttu ma tean nende valu ja olen alla tulnud neid egiptlaste käest päästma ja neid sellelt maalt viima heale ja avarale maale, maale, mis piima ja mett voolab, kaananlaste, hettide, emorlaste, perislaste, hiivlaste ja jebuuslaste asupaika." (2Ms 3:4–7)

Jumal ootab meie armastust, usaldust Tema vastu. Ja kui me vahel kogeme abitust, on meil ka käsud, millele vajadusel toetuda.

Jumala ja Moosese vahel tekkis kontakt, sõprus, usaldus. “Ma olen näinud oma rahva kannatamist ...” ütles Jumal Moosesele. Käsud tulid hiljem. Kui vanemad armastavad oma last, siis nad armastavad teda juba enne, kui laps on sündinud. Neil on ootused lapse suhtes. Nad armastavad teda. Nad ei pane ju plakateid keeldudega ja käskudega hälli ümber. Kui laps kasvab, siis tulevad keelud ja käsud, aga kõige alus on armastus ja usaldus.

Taavet ütles: “Ära võta minult ära oma Vaimu!” Taavet käis koos Jumalaga ja teadis, et osadus on parem kui ohvrid.

Joosua raamatus (1:5–9) ütleb Jumal: “Ole vahva ja tugev! Ära kohku ja ära karda, sest Issand, su Jumal, on sinuga kõikjal, kuhu sa lähed!” Kas siin ei räägita mitte usaldusest, hoolimisest ja armastusest?

Mis on siis, kui on raskused? Kui lapsed ei kuula sõna? Kui tööandja teeb liiga? Aabraham pandi proovile ja ta pidi loobuma millestki, mis oli talle väga kallis. Ta oli selleks valmis, sest ta teadis, et Jumal on elu andja ja kuna ta oli Jumala sõber, oli tal armastus ja usaldus Jumala vastu.

Jumal on andnud inimesele elu ja Jumalal on selleks plaan. Keegi võib arvata, et ta on juba 80 ja teda ei puuduta enam mingi plaan. Aga Jumal tahab, et ka 80-aastane saaks päästetud. Võib ju küsida: “Noh, ma olen päästetud, mis seal enam plaanida?” Aga sugulased, naabrid ei ole. Keegi peab nende pärast paluma ja elama nende keskel, et Jumala armastus neid puudutaks.

Sa võid keelitada inimesi ja korrata inimestele käske aastaid, aga kui pole armastust nende vastu, siis ei aita see ei sind ega neid. Kui sa kannad Jumala armastust, tunnevad inimesed selle ära ja tahavad seda.

Efeslaste kirjas on koguduse (ja kõigi usklike) ülesehitamiseks palve, mis aitab meil aru saada meelevallast, mille Jumal oma lastele on andnud (vt Ef 1:15–23; 3:14–21). Me palume tarkust, et tunda Issandat ja tema väge. Jumal ei oota, et teeksime lihtsalt mehaaniliselt ära, mida ta ütleb. Jumal ootab meie armastust, usaldust Tema vastu.

Ja kui me vahel kogeme abitust, on meil ka käsud, millele vajadusel toetuda.

LOE TÄIENDAVALT

- *J. John.* ***10 käsku 21. sajandil.*** *Tallinn: Allika kirjastus, 2006.*
- *Osvald Tärk.* ***Kümme käsku. Mõtteid Piibli eetikast.*** *Tallinn: Eesti Kristlik Kirjastus, 1990.*

Fotod: UNO LOORIS

Tallinna koguduse tänavukevadise suure Alfa-kursuse esimene kogunemine.

Tallinnas alustas suur Alfa-kursus

Tallinna koguduses alustas 10. jaanuaril Alfa-kursus, kus on rekordiline arv osalejaid.

Pärast viimaste aastate mõõnaperioodi, kui osalejaid oli erakordselt vähe, alustasime organiseerimist sügisel, kui ilmus üks huviline. Tunnistan, et viimaste aastate vähest osavõttu mäletades kahtlesin, kas saame kokku vähemalt kümme inimest, et vestlusgrupp toimiks. Kuid tundub, et aeg oli küps ja Jumal ise tuli meile appi, andes koguduse pastorile Toomas Pajusoole inspiratsiooni kutsuda kogudust jaanuari alguses üles nädalaseks palveketiks, sest algamas oli Eesti Evangeelse Alliansi palvenädal. Eestpalvet Alfa-kursuse õnnestumise pärast pidas kogudus hoolega ja just tol nädalal toimuski “plahvatuslik” registreerumine Alfa-kursusele. Tänaseks on kirjas 40 osalejat, kelle üle Alfa meeskonnal on suur rõõm.

Kursusest võtab osa suur hulk koguduse noori, et valmistuda tulevase Noorte-Alfa korraldamiseks. Nad õpivad nii läbi osalemise kui ka juba praktiliselt kaasa aidates – muusikat tehes, vestlusgruppe juhtides, kohvilauda kattes.

Meeskond on meil suur, rohkem kui kakskümmend inimest, väga üksmeelne ja innukas: meil on kolmteist loengupidajat, kelle hulgas nii superintendent Taavi Hollman kui ka koguduse pastor Toomas Pajusoo, ja terve hulk ustavaid abilisi, kes aitavad nii eestpalvetega, kohvilaua valmistamisel-katmisel, vestlusgrupi juhtidena kui ka kõikvõimalikes korralduslikes küsimustes. Jumal on andnud kogudusele nii palju pühendunud, andekaid ja töökaid inimesi! Võime olla südamest tänulikud sellise suurepärase meeskonna eest, kelle suurimaks sooviks on, et Jumal võiks ligi astuda neile, kes Teda Alfa kaudu otsivad.

INNA VÄLJA

Allianssspalvenädal 2010

12.–17. jaanuarini peeti Eesti Evangeelse Alliansi palvenädalat kaheksas linnas: Tallinnas, Tartus, Viljandis, Rakveres, Jõhvis, Võrus, Kärdlas ja Kuressaares.

2010. aasta palvenädala kava panid kokku Hollandi ja Tšehhi Evangeelne Allianss teemal "Tunnistajaks olemine", käsitledes seda just Euroopa kontekstis.

Eesti Metodisti Kiriku jaoks on palvenädalal osalemine juba ammune traditsioon. Palvenädala raames jutlustasid meie kirikutes 12. jaanuaril Tartu Püha Luuka kirikus pastor Silver Kurvits Kristlikust Nelipühi Kirikust, Rakvere koguduses pastor Ergo Naab Rakvere adventkogudusest ning Võru Elupuu kirikus Rünno Saatman Päästearmee Võru korpusest. Tallinna metodisti kirikus jutlustas 16. jaanuaril pastor Veljo Kaptein Olevistest. Meie koguduste karjastest jagasid oma mõtteid Hans Lahi 13. jaanuaril Rakvere adventkirikus, Kaupo Kant 14. jaanuaril Võru adventkirikus, 15. jaanuaril Priit Tamm Tartu Maranata koguduses ja Ele Paju Võru EELK Katarina kirikus ning superintendent Taavi Hollman palvenädala viimasel õhtul Tallinna Jaani kirikus. Taavi Hollman teenis sõnavõtuga kaasa ka 10. jaanuaril Tallinna allianssspalvenädala avajumalateenistusel Oleviste kirikus, kus kõneles ka Olav Pärnamets.

EMK Sakussaare ja Rakvere koguduse pastori Hans Lahi mõtteid palvenädalast Rakveres: "Olen Jumalale tänulik alanud aasta allianssspalvenädala eest, mida peeti Rakveres nii nagu mitmetes teisteski Eestimaa linnades. Rakveres toimus traditsiooniline palvenädal taasalustatud kujul juba kolmandat aastat järjest, Rakvere koguduse pastorina kogesin seda aga esimest korda. Nädal algas meie metodisti kirikust, järgnesid teenistused adventkirikus, Karmeli vabakoguduses, EELK Kolmainu koguduses ning viimane teenistus vabakoguduses Hüüdja Hääl.

Ühendavaks teemaks oli Euroopa Evangeelse Alliansi ettepanekust lähtudes "Sina oled minu tunnistaja". Kõneldi evangeelse kuulutustöö olemusest, võimalustest ja raskustest. Jutlusele järgnes ühine palveaeg. Oleksin siiski oodanud rohkemat koguduseliikmete osavõttu: kuigi teenistused toimusid eri kirikutes, olid enamasti kohal ühed ja samad kuulajad.

Palvenädala lõpus toimus pastorite kokkusaamine, kus vaatasime tagasi möödunud päevadele ja tänasime koos Issandat. Oleme koguduste karjastega ka hiljem kohtunud ja mõtteid vahetanud: vaadanud ettepoole, kuidas ühtse Kristuse kogudusena teenida selle linna kogukonda. On rõõm tõdeda, et ühisosa, mis meid ühendab, on palju suurem kui erinevused, mis üksteisest eraldavad. Võin ka isikliku kogemuse põhjal öelda, et omavaheline suhtlemine ja koos teenimine on meid vaimulikult rikastanud.

Vanas Testamendis (Ps 133) on üks palveteekonna laul Taavetilt, milles on sõnad: "Vaata, kui hea ja armas on see, et vennad üheskoos elavad! ... Sest sinna on Issand seadnud õnnistuse, elu igaveseks ajaks." See on see, mille pärast ka Jeesus on palvetanud oma ülempreesterlikus palves, mis on toodud Uue Testamendis Johannese kirjas: "... et nad kõik oleksid üks (nii nagu Sina, Isa, Minus ja Mina Sinus, et nemadki oleksid meis), et maailm usuks, et Sina oled Minu läkitanud."

Pärnusse jõudis palvenädal ühekordse aktsioonina – konfessioonideülese palveõhtuna 13. jaanuaril Saalemi kirikus, kus osales ka EMK Pärnu koguduse pastor Tõnu Kuusema. Pärnu Agapes jutlustasid jaanuarikuu pühapäevadel oikumeenilised külalised.

Palvenädal toimus ka Haapsalus, ent Eesti Evangeelse Alliansi täitevsekretär Indrek Luide on öelnud, et Haapsalus on tegemist juba nii ajaloolise kogunemisega, et EEA ei julge seda alliansi ürituseks pidada.

Allianssspalvenädalatel pandi nii Tallinnas kui Tartus kokku ohvrikorjandus Haiti maavärina ohvrite heaks. Eesti Evangeelne Allianss annetas Haitile kokku 10 624 krooni, mis on juba ka Haitisse saadetud.

EEA/KT

Pidu oreli ja ajakirja sõpradele

9. jaanuaril tähistas 50. sünnipäeva meie kiriku ajakirja toimetaja Kärt Jänes-Kapp.

10. jaanuari teenistusel anti juubilarile üle juhtkonna tänulilled, kirikulised tervitasid teda sooja käteplaksutamisega. Pärast jumalateenistust palus sünnipäevalaps sõbrad ühisele lõunatunnile. Juubilari erisoov oli kingituste toomise asemel panna kokku annetus ajakirja ja orelifondi toetuseks.

Pastorid Olav Pärnamets ja Toomas Pajusoo laususid tänusõnu ajakirja ustava toimetamise eest, mis on kestnud aastast 1996. Lugejaskond kiitis Kärdi silmaringi ning vaimulikku tuumakust. Ainuüksi tema toimetajaveerud on klass omaette. Erialasele kogemustepagasile viitab tõik, et Kärt töötab pikemat aega ajakirja Horisont toimetuses.

Koduteel tõusule viimine pole olnud kergete killast ülesanne. Muigega meenutas juubilar uute suundade sissetoomise vaeva ja valu. Luuletused hakkasid järjekindlalt ilmuma luulesõbra Õie Puideti õhutusel. Tavaliselt tuleb peale käia kirikujuhtidele, leida teemasid, tuletada kirjutajatele meelde tähtaegu. Silma peab peal hoidma nii kodu- kui välismaa kirikuelul, vaja on arvestada noorte erisoovidega, kajastada toimkondade uudiseid, seminari elu-olu, misjonäride rännakuid ja lastelgi olgu oma nurk! Toimetaja mure on kirikuüritustel fotoaparaat käeulatuses pidada, sest ametlikku päevapiltnikku pole varnast võtta. Õnneks on toimetus suutnud leida mõnegi ustava kirjasaatja, osanud vajalikud "hammasrattad" käigus hoida ja haakuma panna.

Foto: RISTO VAAB

Gerda Aliide Tartlain – 9. märts 103

JUUBILARID Kuressaare koguduses
Helju Kohl – 1. veebruar 80
Vladimir Väli – 11. veebruar 95
Airi Aus – 12. veebruar 20
Leida Umal – 4. märts 80

Tallinna kogudus ÕNNITLEB
Helga Häkkinen – 5. jaanuar 85
Kärt Jänes-Kapp – 9. jaanuar 50
Herki Tomberg – 9. jaanuar 40
Olav Pärnamets – 25. jaanuar 73
Taavi Hollman – 4. veebruar 41
Vello Virgste – 22. veebruar 70
Paul Lilleorg – 4. märts 75
Gerda Aliide Tartlain – 9. märts 103
Senta Astrid Zvirgzdin – 13. märts 80
Voldemar Koplik – 20. märts 85
Lii Lilleoja – 27. märts 50

Viljakaks kujunes Koduteel algatatud mälestuste kogumine Eesti Metodisti Kiriku 100. juubeli eel. Praegu on teoksil kauaaegse kirikujuhi Olav Pärnametsa mälestuste jäädvustamine. Kui ajakirja Koduteel aastate lõikes sirvida, koorub välja hindamatu kirikulooline materjal.

Muredest juubilar palju ei pajatanud. Kõrvalseisja ei pruugi teada, et toimetuse töö käib tillukese toakese mõttelises osas, arupidamised tihtipeale kiriku kohviku melus mõne kokkulükatud laua ümber. Alailma on kukil rahamured, ajakirja levitamine on tõsine vaevanägemine.

Koosviibimise põhimeeleolu väljendus kõige selgemini ühislaulus "Mu süda, ärka üles", mida juubilari lemmiklauluna esitas teist korda veel Jaani kirikust saabunud solist Maren Ülevain. Lea Kangur laulis mitu soololaulu, need vaheldusid sõnavõttudega piduvõõrastelt ja loeti ette "Hea Inimese Aukiri". Aukirjale jäid sõprade allkirjad ja andide vaagnale kopsakad summad annetusena ajakirjale Koduteel ning Kärdile viimasel ajal südamelähedaseks saanud Hugo Lepnurme mälestusoreli ehitamise toetuseks.

URVE AULIS

Tartus Luuka kirikus kogunes EKNi teoloogiline komisjon

4. veebruaril pidas Tartu Püha Luuka kirikus oma töökoosolekut Eesti Kirikute Nõukogu teoloogiline komisjon.

Komisjon tegeles oma koosolekul ristimise temaatikaga, püüdes määratleda sellealase töö konkreetsemaid suundi. Tartusse sõideti n-ö vaheduseks seni ainult Tallinnas toimunud koosolekutele. Komisjon on ellu kutsutud 2008. aastal, et tegeleda Eesti Kirikute Nõukogu liikmeskirikuid huvitavate teoloogiliste teemade süvendatud käsitlemisega. Iga liikmeskirik nimetas komisjoni oma esindaja. Komisjoni kuuluvad Arne Hiob (EELK), Mattias Palli (EAÕK), Vello Salo (RKK), Heigo Ritsbek (EKEK), Meelis Maikalu (EKNK), Peeter Roosimaa (EEKBKL), Ergo Naab (SPAKEL) ja Priit Gregorios Tamm (EMK). Konsultandina töötab kaasa Ingmar Kurg ja komisjoni tööd juhib Eerik Jõks.

Koosolekule oli ettekandjaks kutsutud Tartu ülikooli professor Tarmo Kulmar, kes kõneles komisjonile initsiatsioonist religiooniloolises perspektiivis. Lõunat pidas komisjon kiriku vastas asuvas ajaloolises Park-hotellis.

PRIIT GREGORIOS TAMM

Foto: PRIIT GREGORIOS TAMM

Eesti Kirikute Nõukogu teoloogiline komisjon Püha Luuka kirikus.

Metodistide töö Haitil

Haiti maavärinas hukkus Ühinenud Metodisti Kiriku humanitaarabikomitee (*United Methodist Committee on Relief* ehk UMCOR) üks silmapaistvamaid liidreid Sam Dixon, keda tundis ka nii mõnigi eestlane.

Sam Dixon oli pärit Põhja-Carolinast, kus ta teenis 24 aastat pastorina. 1998. aastal asus ta tööle Globaalteenistuse Peakomiteesse ja 2007. aastal sai temast ÜMK humanitaarabikomitee tippjuht, kelle koordineerida olid kriisiabi, katastroofijärgne ülesehitustöö, majanduse arendamise küsimused, terviseteenused ja rahuprotsessid. Sam Dixon aitas korraldada päästeoperatsioone nii tsunami-järgses Indoneesias, Aafrika näljahädapiirkondades kui ka tornaadodest räsitud aladel Ameerikas.

Haitile nõupidamisele sõitnud Sam Dixon viibis 12. jaanuaril Port-au-Prince'i hotellis Montana koos kolleegidega, kellest neli päästeti rusude alt elavana 14. jaanuaril.

Sam Dixon on külastanud ka Eestit. See oli aastal 2006 ja tema peamine eesmärk oli osaleda tol korral Eestis peetud Ühinenud Metodisti Kiriku pensionikomitee koosolekul. Pärast seda külastas Sam Dixon Üllas Tankleri kutsel Pärnu kogudust, kus ta jutlustas ning kõneles metodisti misjonitööst maailmas Agape koguduse igakevadisel väljasõidul, mida nimetatakse koguduse uuendusseminariks. Samuti tegi ta koos Üllasega väikese ringreisi ning külastas lühidalt Paide, Tartu ja Võru kogudust.

ÜMK Põhja- ja Baltimaamaade piiskopi Christian Alstedi üleskutsel osalesid Eesti Metodisti Kiriku kogudused 24. ja 31. jaanuaril erikorjanduses, mille tulu läks Haiti maavärinaohvrite abistamiseks. "Sellises olukorras tundub, et meie ei saa midagi erilist ära teha, kuid pidage meeles, innukad palved ja rahaline toetus võib tuua esile muutusi!" rõhutas piiskop Alsted oma pöördumises. EMK annetas Haiti toetuseks kokku 19 415 krooni (sh Tartu kogudus 1310, Haapsalu 6000, Kohtla-Järve 1000, Kuressaare 1500, Paide 1500, Pärnu 2000 ja Tallinn 6105 krooni), mis jõuab Haitile ÜMK abiorganisatsiooni UMCOR vahendusel.

KT

Fotod: ÜLLAS TANKLER

Sam Dixon 2006. aastal kõnelemas Pärnu Agapes, tõlgib Meeli Tankler.

Alustas EMK liturgiaraamatu redaktsioonikomisjon

Valminud on Ühinenud Metodisti Kiriku "Book of Worship'i" ehk jumalateenistuste raamatu eestikeelne tõlge. Kirikuvalitsus on võtnud eesmärgiks metodistide liturgiaraamatu avaldamise eesti keeles, et seda saaksid kasutada eeskätt pastorid, aga ka teemast huvitatud ilmikud.

Kirikuvalitsuse moodustatud redaktsioonikomisjon kogunes Tallinna metodisti kirikus esimest korda 11. veebruaril. Koosolekul valiti komisjoni esimeheks Priit Gregorios Tamm. Komisjoni kuuluvad Olav Pärnamets, Taavi Hollman, Üllas Tankler, Urmas Rahuvarm, Tarmo Lilleoja ja Kärt Jänes-Kapp. Tõlketöö teinud Priit Gregorios Tamm andis ülevaate tehtust ja olulisematest põhimõtetest, mida ta teksti tõlkides on järginud. Ta rõhutas, et metodistidel on põhjust oma liturgia üle uhkust tunda ja et see väärib igati tunnustamist ja kasutamist.

KT

Foto: Koduteel

"Book of Worship'i" ehk jumalateenistuste raamat peaks varsti olema kättesaadav ka eesti keeles.

Täiuslik tervik pakkus orelirõõmu

Tallinna Metodisti Kiriku ORELIFOND

2009. aasta 11. detsembril andis "Ellerhein" Tallinna kirikus jõuluootuskontserdi sarjas "Orel kirikusse!". Tütarlapsed laulsid, toetamaks Hugo Lepnurme mälestusoreli ehitust.

Kell kuus alustas trompetisolist Aarne Ots kontserti palaga "Angels Suite Snell" ning altariesisele asusid talveöö ja härmatise värvi rüüdes koorineiud. Pastor Toomas Pajusoo tervitas esinejaid ja kuulajaid ning andis "ohjad" dirigent Tiia-Ester Loitmele. Vilunud meistri (NB! Aasta muusik 2008) silmavaatest, käeviipest, ainuüksi olemusest piisas lauljate sütitamiseks ja kuulajate lummamiseks. Esinejad paigutusid sujuvalt ringi, solistid jõudsid alati õigele kohale, kavas oli loomingulisi uperpalle, mille vahele põimusid vabas vormis selgitussõnad – ühtekokku täiuslik elamuslik tervik. Kuulajad istusid kunstnik Piibe Piirma ja abimeeskonna härmatisekujundeist ilmestatud saalis, käes sama käega kujundatud jõulupunased kavalehed.

Tütarlaste hõbehäälne tertsett alustas 17. sajandi prantsuse helilooja Marc Antoine Charpentier' ülistuslauluga "Quam pulchra es" ehk "Kui kaunis on ...". Seoses Felix Mendelssohni juubeliaastaga on paljudel veel värskelt meeles selle kuulsa saksa helilooja oratooriumi "Elias" suurejoonelised ettekanded Eesti parimais kontserdisaalides "Ellerheina", Riikliku Akadeemilise Meeskoori ja sümfooniaorkestri koostöös. Meie saalis pidid tütarlapsed hakkama saama vaid iseenese jõul ja klaveri toel. Ilmekas oli dirigendi loetud ja tertseti suust kõlama hakkav piiblitekst: "Tõsta oma silmad" ja samuti järgneva koori sõnad: "Vaata, ei tuku ega jää magama see, kes Iisraeli hoiab". On raske kirjeldada muusika, sõnade, lauljate särasilmade, koorijuhi ja klaverisaatja esituslikku tasakaalu, üksteisemõistmist ja sellest sündinud koosmõju.

Kui klassikateoste tõlgitsejaile teeb au taktitundeline truuksjäämine autoritekstile, siis ajas lähemale tulles võib üllatada ootamatu lähenemisega. Niisuguseid "rosinaid" kontserdil jagus. Võtame kas või trompetisti improvisatsioonilised kaasmängud ülituntud Maasalo laulule "Tasa, tasa jõulukellad kajavad", Berlingi "Valgetele jõuludele", Adami "Jõuluööle", rääkimata pillimängija enda soolodest. Rabas koori vilistlase solisti Eliis Pärna võimas hääl, ilma saateta ja üdini vaba esitus näiteks Piret Ripsi laulus "Ma tõusen tuhast üles".

Et lauljatele pisut puhkust anda, tutvustas Toomas Pajusoo orelifondi tegevust ja lõppsihti. Just sama päeva hommikul kandis fond orelimeister Guido Schumacherile üle esimese miljonilise sissemakse. Nüüd asub meister Belgias orelit ehitama ja kui Jumal annab, hüüab 2011. aastal meie kirikusaalis orel!

Dirigent Loitme jutustas pisut kontserdi eelloost ja kokkupuuteist orelikunstnik Hugo Lepnurmega. Tema mälestused ulatuvad tagasi ühiste esinemisteni Kaarli kirikus, kui "Ellerhein" laulis veel Heino Kaljuste käe all. Lõbus oli väheke hilisem kokkusaamine Tallinna konservatooriumis. Õppejõud Lepnurm sisenenud ruumi, ulatanud üliõpilasele terekäe ja millegipärast tundunud see tervitus kätt kuidagi ülespoole tõmbav. "Kas professor tõesti osutab mulle, noorele algajale, nii suurt au?" mõtelnud tudeng. Lugu olnud aga selles, et orelõppejõud püüdnud selle liigutusega oma muhedal moel kätte saada oreliklassi võtit tudengi selja taga seinal asunud kapist.

Kontserdi ajendiks oli üks paduvihmane ilm, mil Tiia-Ester Loitme pages varjule meie heategevuslike andide saali. Seal tuli jutuks Lepnurme mälestusoreli heaks tehtav ning dirigendil tärkaski mõte teha üks heategu koos "Ellerheinaga".

Mida lõpupoole, seda enam soojenes saal. Võluvalt seletas koorijuht traditsionaali "I Saw Three Ships" ehk "Kolm laeva" sisu, millele järgnes sädelev esitus. Lõpupalast – Olav Ehala "Jõuluinglist" – jäi kuulajaile ilmselgelt väheseks. Lisapala lausa nõuti välja. See oli "Oh mis hõiskamist ja rõõmu", mille teise salmi ajal dirigeeris koorijuht saali. "Ellerhein" – rahvusvaheliste laululahingute ja plaadistuste mitmekordne võitja – tänas kummardusega kuulajaid, need lillede ja meenetega peaesinejaid. Dirigent tutvustas "tagala" kindlustajaid: koormeister Ülle Sanderit, kontsertmeister Katrin Kuldjärve, ooperilauljast hääleseadjat Mare Jõgevat. Dirigent ütles lihtsalt ja selgelt: "Nüüd on ots!" ning kõik paluti orelikohvikusse südamesoojusega kaetud laudade juurde. Liigutav oli hetk, kui tütarlapsed laulsid aatriumi rõdult "Õnnista ja hoia", misjärel läks lahti hüva roa maitsmiseks ja muljete vahetamiseks.

Kontserdi piletimüügi tulu ulatus 3500 kroonini, jaanuaris lisas "Ellerhein" sellele eriannetusena veel 5000 krooni, ohverdades tasu osalemise eest Mendelssohni oratooriumis "Elias." Saadud elamus oli aga hindamatu väärtusega!

Pärast kontserti esimese hingetõmbega ülestähendusi teinud

URVE AULIS

Sest otsekui taevad on maast kõrgemal …

2009. aastal võis EMK Võru koguduses ja paljudel metodistide üritustel näha toimetamas ja kaasa löömas üht tumedapäist energilist noormeest, kes lõpuks juba ka natuke eesti keelt rääkis, eriti lastega. See noormees oli Yuri Velloso.

Yuri koos ema, kasuisa ja vennaga.

Yuri saabus Eestisse 31. detsembril 2008 kell 23.55 koos ilutulestikuga ja lahkus 12. jaanuaril 2010.

Ta astus 2009. aastal EMK Võru koguduse liikmeks ja esindas kogudust ilmikdelegaadina EMK 2010. aasta aastakonverentsil Pärnus.

Yuri lõi käed külge igas töös, mida oli vaja teha: tegeles noorte, laste ja vanadega, juhtis kodust jüngrigruppi, lõi kaasa Alfas ja ülistusgrupis, aitas ehitada Võrru helisüsteemi, jutlustas pühapäevahommikuti Võrus korra kuus, aga ka Viitkal, Sakussaares, Aseris, Haapsalus, Kärsal jm.

Lisaks Eestile külastas ta aasta jooksul veel Lätit, Leedut, Rootsit, Norrat, Inglismaad, Põhja-Iirimaad, Saksamaad, Venemaad, Udmurtiat.

Ja sai enne ärasõitu jõudu proovida ka tõelise põhjamaa talvega.

YURI VELLOSO on sündinud 27. juunil 1989 Brasiilias Nova Iguacu linnas, kuhu jõudmiseks Rio de Janeirost kulub autoga 15–25 minutit. Ta elas lapsepõlves ühes majas koos ema, tädi ja vanaemaga. Nad olid sel ajal kõik katoliiklased. Kolmeaastaselt hakkas Yuri käima lasteaias ja viieselt läks kooli, nagu Brasiilias üldiselt kombeks. Kui Yuri oli seitsmene, abiellus tema ema uuesti ja Yuri sai endale kasuisa, kellega ta on kogenud tõelist isa-poja suhet ning keda ta kutsub isaks. Yuri kasuisa on alati olnud kristlane ning metodisti kiriku liige. Nii et kui 1999. aastal sündis Yurile vend, ja vanemad otsustasid ta ristida mitte katoliku, vaid metodisti kirikus, oli ainult aja küsimus, et kogu pere liituks selle denominatsiooniga.

Mõne aasta pärast jättis Yuri siiski Jumala, kuigi käis jätkuvalt igal pühapäeval kirikus ühelt poolt oma vanemate ja teiselt poolt teatud temale pandud kohustuste tõttu. Ent pärast seda, kui ta oli mitu aastat elanud vaimselt ja emotsionaalselt tühja elu, pöördus Yuri 2006. aasta jaanuaris taas Jumala poole, kes muutis teda täielikult. Jumal juhtis ta läbi kiire vaimse kasvu protsessi ja sellest ajast peale on Yuri tee kulgenud käsikäes Jumalaga.

Yuri koolitee möödus kodulinna erakoolis, mille ta lõpetas seitsmeteistkümneselt. Seejärel astus ta ühte Brasiilia parimasse kõrgkooli – Rio de Janeiro ülikooli (UFRJ ehk *Federal University of Rio de Janeiro*), kus õppis poolteist aastat arhitektuuri.

2008. aasta alguses andis Jumal Yurile mõista, et ta peaks lahkuma oma perest ja oma maalt – loobuma harjumuspärasest mugavast keskkonnast ning minema kuhugi, kus Jumal saaks teda õpetada ja ette valmistada, kus ta kõigest tuttavast eemal olles õpiks lootma üksnes Jumala peale ja üksnes Jumalale elama. Yuri mõtetest käis läbi palju paiku, kuhu ta võiks minna, aga Jumal ütles iga kord väga selgelt "ei". Yuri palvetas mitu kuud. Sama aasta juulis avanes tal võimalus osaleda misjonireisil, mis suundus Eestisse ning sai teoks tänu Eesti Metodisti Kiriku ja Brasiilia Metodisti Kiriku Rio de Janeiro piirkonna sõprussuhetele. Eestis oldud kolme nädala jooksul andis Jumal Yurile mõista, et see on see koht, kuhu ta peab tulema. Hiljem kinnitas Jumal seda korduvalt mitmel viisil.

Võrru minek ei olnud Yuri idee. Alguses ta mõtles, et see paik saab ole-

Fotod: Võru kogudus

Võru koguduse aastapäevalised 2009.

Yuri koos Võru noortega.

ma Tallinn, aga ta jättis asja Jumala hooleks. Ja pärast mõningaid kohtumisi Eesti metodistide juhtidega, kaasa arvatud Taavi Hollman ja Kaupo Kant, kellest sai Yuri pastor, langes otsus, et on kõige parem, kui Yuri läheb Võrru. Yuri lootis, et see on ka Jumala tahe, ja täna on ta veendunud, et nii see oli.

Miks ja kuidas Sinust ikkagi just metodist sai?

Mina ja mu ema saime metodistideks tänu mu isale pärast seda, kui sündis mu vend. Niisiis ei olnud see minu suur otsus.

Pärast seda kui mu ema ja isa abiellusid, lasid nad mul pühapäeviti käia eri kirikuis. Ühel pühapäeval läksin katoliku kirikusse, teisel metodisti kirikusse. Mulle kui lapsele meeldis rohkem metodisti kirikus, sest seal pakuti lastele sobilikke tegevusi, samal ajal kui katoliku kirikus pidin jälgima üksnes teenistust.

Milline on Su esimene mälestus kirikus(käimises)t?

Ma ei mäleta eriti hästi oma varast lapsepõlve kirikus. Kahjuks on mu varaseimad mälestused ajast, mil olin juba Jumalast kaugel. Aga mäletan varasemast siiski sündmust, kui sain metodisti kiriku liikmeks, samuti seda, kuidas ma sain Püha Vaimuga ristitud.

Millised oleksid need kolm põhjust, miks võiks liituda just metodisti kirikuga? Sinu kodukogudusega Brasiilias? Kodukogudusega Võrus?

Ma arvan, et polegi olemas mingeid erilisi põhjusi, miks saada just metodisti kiriku liikmeks. Ma olen veendunud, et kristlane peaks kuuluma niisugusesse kogudusse, olgu see siis metodisti kogudus või mitte, mille õpetusega ta nõustub, mille teenimine ja jumalateenistus talle meeldib ja kus ta tunneb, et teda aktsepteeritakse, kus ta tunneb end nagu kodus – st tajub kristlikku kogukonnatunnet. See ei pea olema metodisti kogudus, aga nagu ütleb jumalasõna, me peame koos käima. See tähendab, et igaüks peab olema koguduse liige, mitte ainult külastama üht või siis mitut kogudust.

Mina isiklikult olen metodist, sest olen nõus enamikuga metodistlikust õpetusest ja doktriinist ning peamiselt seepärast, et mulle väga meeldib metodistidele iseloomulik ühenduse hoidmine üle maailma. On hea kuuluda denominatsiooni, mis järgib samu printsiipe igal pool.

Niisiis, kui keegi tahab astuda minu eelmisse, Brasiilia kogudusse, või minu praegusesse, Võru kogudusse, siis peaks ta seda tegema seepärast, et ta tunneb end selles koguduses hästi, et ta leiab sealt inimesi, kes armastavad ja toetavad teda alati, igasuguses olukorras.

Mille poolest need kaks erinevad? Mille poolest sarnanevad?

Muidugi erinevad need kaks kogudust väga paljus. Erinevusi on nende vahel ilmselt rohkemgi kui sarnasusi. Aga eetilistel põhjustel ma neid siinkohal ei võrdleks ega tooks ka midagi esile. Loeb üksnes see, et mõlemad kogudused teenivad südamest ja siiralt sama Jumalat.

Kas möödunud aasta Eestis oli selline, nagu ootasid või ette kujutasid?

Tegelikkuses osutus 2009. aasta paremaks, kui ma oskasin oodata. Jumal tõi mind Eestisse, et töötada minu elus väga põhjalikult, ja seda Ta tegi. Ta tahtis mind ka kasutada ja taas pean ütlema, et Ta kasutas mind rohkem, kui ma võimalikuks pidasin.

Mis oli kõige raskem või ootamatum? Kõige toredam?

Kõige raskem oli hakkama saada omaenese asjadega. Olla valmis ja avatud, et Jumal saaks töötada mu elu väga delikaatsetes sfäärides. Enamikul juhtudel pole kerge vabaneda teatud asjadest või muuta oma vaateid elule. Aga on väga meeldiv teada, et läbi selle kogemuse ja Jeesuse õpetuse olen ma praegu võimeline nägema ja mõistma asju hoopis paremini. Ja kõigel ongi ju lõpuks üks eesmärk: olla Jeesuse jünger tähendab saada nii Tema moodi kui vähegi võimalik.

Kõige imelisem oli näha nende õpetuste ja Jumala tegutsemise tulemust oma elus. Iga päev tähendas õppimist, liikumist Jeesuse kui tõelise õpetaja poole.

Yuri EMK noortetoimkonna koosolekul.

Mis sündmused ja inimesed sellest Eestis elatud aastast kõige enam meelde jäävad?

On raske öelda, mis sündmus mulle kõige enam meelde jääb – kõik, mis kogesin, oli väga eriline. Kindlasti ei unusta ma mõningaid reise, nagu sõitu Venemaale Udmurtiasse. See oli ilmselt kõige uskumatum reis, mis ma kunagi olen teinud. Jumal, Tema vägi ja Tema riigi üleloomulik olemus oli nii lähedal, nii tajutav, et see jääb alati minuga.

On veelgi raskem öelda, kes mulle inimestest kõige enam meelde jääb. Ma arvan, et mulle jäävad meelde kõik näod, kõik hetked. Aga muidugi mäletan ma eriliselt neid, kes olid mulle lähemal, nagu mu pastorid ja nende pered ja Taavet – mu parim sõber Eestis. Ma jään alati meenutama oma kogudust ja seda ühtse pere tunnet, nende toetust. Ja muidugi kõiki teisi sõpru, keda ma leidsin kõikjal üle Eesti.

Jutlustamas.

Mis on Sinu arvates see kõige tähtsam või näiteks kolm tähtsamat asja, mida aasta jooksul saavutasid? Teistele õpetasid? Ise õppisid?

Tänu Jumalale saavutasin ma palju – eriti asju, mis juhtusid isiklikult minu elus. Lühidalt kokku võttes olid kolm kõige tähtsamat minu arvates järgmised: jõudmine äratundmisele, et Jeesus on minu Issand ja Õpetaja; isiklikum side Jumalaga; kindlam teadmine sellest, mida Jumal tahab mulle ja minult. Ma usun, et nii palju, kui suudan, püüan õpetada ka teistele kõike seda, mida ise siin õppisin.

Mida tahaksid tuleviku päevadeks öelda Koduteel lugejale ja Eesti metodistidele nüüd, kui oled Eestist lahkumas?

Lootke kõiges Jumala peale. Mitte ainult sõnades, aga lastes lahti kõigest, mida Jumal meis näha ei taha, ning elades ja pühendudes sellele, et saada üha rohkem Jeesuse sarnaseks. Jumal armastab meid rohkem, kui me eales suudame ette kujutada või mõista, ja seetõttu suri Jeesus ristil iga inimese pärast. Sellepärast, ja sellepärast, kes Ta on, peaksime meie andma oma elu sajaprotsendiliselt Talle, usaldades, et Tema oskab meie eluga paremini hakkama saada kui me ise. Anda oma elu täielikult Talle ei tähenda, et jätame kõik seljataha, vaid see tähendab, et teeme kõike, mida Tema tahab, ükskõik, kus me oleme.

Eesti metodiste tahaksin julgustada muutma maailma, nagu iga kristlane on kutsutud tegema. Meil kui metodistidel on eesmärk saada Jeesuse sarnaseks ja teha Talle jüngreid. Selleks peame olema veelgi ühtsemad ja kindlamad, astudes välja ja püüdes jõuda nendeni, kes meid ümbritsevad. Jumal kutsub oma inimesi muutma seda maad, niisiis peaksime kõik liituma Jumala plaaniga viia meid välja meie mugavusest. Ärgem laskem oma mugavus- ja turvatundel või isegi kartusel takistada saamast Jumalalt parimat või Jumalale parimat tegemast.

Yuri ja Taavet meie talves :):):).

Mis on Su enda plaanid edaspidiseks?

Plaanin minna tagasi Brasiiliasse, korraldada seal oma elu ja astuda need sammud, mida Jumal tahab, et ma 2010. aastal astuksin. Need on tegelikult suured ja ma saan neid astuda ainult siis, kui Jumal mind aitab ja juhib, nagu Ta juba teeb. Niisiis ei ole mul praegu järgmisteks aastateks muid suundi kui jätkata alustatuga ning elada Jumala tahte kohaselt elu, mis ei kuulu mulle.

Milline on olnud Su elu suurim kiustatus?

Ma arvan, et suurim on alati olnud kiusatus teha asju omal viisil ja mõelda ainult iseendale ning jätta Jumal sellest kõigest väljapoole. Aga Jumal on selle kallal töötanud aastaid ja eriti siin Eestis. Nii et nüüd püüan ma esimest korda lihtsalt liituda Jumala plaaniga ega püüa sundida Teda omaks võtma minu plaani.

Millal said endale esimese Piibli?

Seda ma ei mäleta. Aga mäletan, et kohe pärast tagasipöördumist Jumala juurde 2006. aastal veetsin ma mõned puhkusepäevad ühe kristlasest sõbra kodus. Seal laenasin sõbra isalt õppepiibli ja lugesin seda iga päev. Kõigi oma selgituste ja õpetustega meeldis see mulle väga. Nii et kui läksin koju tagasi, ostsin ühe esimese asjana endale samasuguse. See on mul alles ja ma kasutan seda tänini. See ei näe enam kuigi kena välja, sest olen seda kasutanud neli aastat ja kirjutanud sinna rohkesti isiklikke märkusi. Aga lõppude lõpuks pole Piiblid tehtud selleks, et nad head välja näeksid, vaid et neid kasutataks ja loetaks, eks ju?

On Sul Piiblis oma lemmiktegelane?

Oo-jaa! Mu lemmik (peale Kolmainu Jumala muidugi) on prohvet Elias. Tema usk, pühendumine, võidmine ja julgus olid imetlusväärsed.

Millise lõigu Piiblist valiksid oma motoks?

See on raske küsimus. Aga on üks kirjakoht, mida Jumal mulle alati meenutab, kui tahab, et ma Tema mõtteid, teid ja plaane usaldaksin: "Aga minu mõtted ei ole teie mõtted, ja teie teed ei ole minu teed, ütleb Issand. Sest otsekui taevad on maast kõrgemal, nõnda on minu teed kõrgemad kui teie teed, ja minu mõtted kõrgemad kui teie mõtted."
(Jesaja 55:8–9)

KT

TT – mis see on?

MAIRE IVANOVA
TT koordinaator Eestis

TT tähendab lahtiseletatult tähista tervenemist. Tegemist on eneseabiprogrammiga, mis mõeldud mitmesuguste probleemidega võitlevatele inimestele. Alguse on TT saanud Ühendriikidest California osariigist. Mõne lugeja jaoks on ehk tuttav Rick Warren, kes on kirjutanud raamatu "Eesmärgist juhitud elu". TT ongi alguse saanud Rick Warreni kogudusest ja selle originaalmaterjali *Celebrate Recovery* on kirjutanud koguduse abipastor John Baker. TT programm on analoogselt anonüümsete alkohoolikute programmiga üles ehitatud kaheteistkümnele sammule. TT peamine ja suurim erinevus AA-st on see, et Kõrgem Jõud pole jäetud kuidagi ebamääraseks, nii et igaüks võib tõlgendada seda enda usulistele vaadetele sobivalt (olgu see või puukummardamine), vaid selleks on Jeesus Kristus.

Aastal 2007 külastas Pärnut grupp Ühendriikidest Asbury sõpruskogudusest. Oli imeilus karge maikuu ning sõitsime koguduserahva ja külalistega Tahkuranda. Minule kui endisele noortejuhile anti ülesanne tutvuda nende lastetööjuhiga. Juhtus aga nii, et sattusin minibussis kõrvuti Asbury koguduse TT juhi Glen Grusendorfiga ning viisakusest kaassõitja vastu pärisin, millega ta tegeleb. Mida enam ta oma tööst ja TT programmist jutustas, seda enam tundsin, et tegemist on millegagi, mis ka Eestis võiks töötada. Nii juhtuski, et kogu päeva, pea iga kohvipausi ja muu vaba hetke, vestlesin Gleniga ning lastetöötegijale ütlesin vaid põgusa "tere". Mäletan, et õhtul kirikusse tagasi jõudes palvetasin: "Jumal, see tundub ebarealistlik, aga kui see kuidagi on võimalik, siis palun, et TT jõuaks ka Eestisse."

Kuidas TT Eestisse jõudis

2008. aasta veebruaris, kui olin õpingutega seoses raamatukogureisil Ameerikas, külastasin Asburys TT kogunemist. Tegemist oli jumalateenistust meenutava üritusega, mida ilmestasid suurepärane ülistus ning äärmiselt ausad tunnistused selle kohta, kuidas Jumal on inimesi vabastanud alko-, narko- ja muudest sõltuvusest, leinast, traumaatilistest kogemustest, ebafunktsionaalsetest käitumismustritest jpm. Ma polnud iialgi kogenud nii ehedat jumalateenistust, sellist ausust, ja samas mõistnud, et see kõik ongi nii – Jumal tõesti on need inimesed vabaks teinud ja selles keskkonnas ei mõista keegi neid hukka. Iga eksija ja iga probleemidega võitleja on teretulnud. Värskendav, võrreldes kristlikes ringkondades üsna levinud rõõmsa maski kandmisega ka siis, kui südames on raske – lihtsalt selleks, et olla aktsepteeritav, et jätta mulje, et sinuga on kõik korras. Samas on aga inimhingedes palju valu, välja ütlemata kahtlusi ja võitlusi.

2008. aasta sügisel arutlesime EMK haridustoimkonnas, millistest materjalidest oleks abi grupitöös. Mainisin TT-d ning äkki olid kõik sellest huvitatud. Möödus veel mõni kuu ja otsustasime, et 2009. aasta suvel tuleks korraldada koolitus ning otsida vahendeid materjalide tõlkimiseks ja väljaandmiseks. Ressursside otsimisega on tegelenud Thea Kant. Oleme tänulikud Globaalteenistuse Pea-

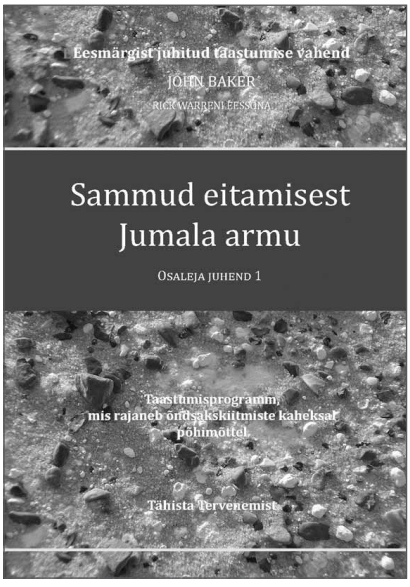

komiteele (GBGM), kelle toetust aitas vahendada Üllas Tankler, ning Euroopa Metodisti Kiriku alko- ja narkoprobleemidega tegelevale fondile. Osaliselt on seda laiahaardelist projekti toetanud meie haridustoimkond ning koolituse osas Teoloogiline Seminar.

Grete Lepa asus 2009. aasta juunis kibekiirelt materjale tõlkima ning juba augustis 2009 toimus Agape kirikus EMK haridustoimkonna ja Teoloogilise Seminari ühine koolitus. Osalejaid mitmetest konfessioonidest oli ligi 50, teiste seas Eesti Evangeelsete Üliõpilaste Ühenduse noored. Koolitusel viibinutest nakatas idee korraldada eneseabigrupp kindlasti kõige rohkem Tartu rahvast, ehkki positiivset vastukaja andsid teisedki ning grupi alustamist pidasid realistlikuks ka võrulased.

TT Tartus

Pärast tihedat kooliaasta algust, reklaami tuttavate seas, Raadio 7-s ning Pereraadios alustasime esimese TT grupiga 9. novembril Tartus Roosi tänaval. Esimesel korral tuli kohale kaheksa meest ja kaheksa naist, kellele hiljem on lisandunud veel mitmed. Mõningase juurdetulemise ja ärajäämise järel käib koos 19 inimest (meeste grupp on kolme võrra väiksemaks jäänud, kuna tegu oli Võru metodistidega, kes nüüd kogunevad oma linnas). Osalejatest pooled on Eesti Evangeelsete Üliõpilaste Ühenduse tegev- või vilistlasliikmed, konfessionaalne taust on kirju. Naiste gruppi juhatan ma ise, abiliseks

Kristin Aavakivi EELK Tartu Pauluse kogudusest. Meeste gruppi veavad Joel Pulk EELK Tartu Pauluse kogudusest ja Indrek Soidla EELK Nõo kogudusest.

Teemad, millega tegeleme, on tõsised. Olles praeguseks läbinud pool programmi, on mulje, et osalejate arvates on kooskäimistest olnud kasu. Ka mu enda kogemus on see, et kui alustasin grupijuhina pigem missioonitundest, tajudes, kui oluline see töölõik on, siis aja jooksul näen üha enam, kuidas Jumal on gruppi kasutanud mu enda jaoks, tuues esile unustusehõlma vajunud teemad, mis mu elu mõjutavad, kuigi ma pole nende mõjust teadlik olnud. Ehkki sellised avastused võivad kohati olla ebameeldivad, on ilmne, et Jumal toob need asjad pinnale, et saaksime nendega tegeleda ning need Talle üle anda.

Originaalversioonis kuulub TT-sse kaht tüüpi kogunemisi: suured koosolekud ülistuse ja tunnistustega (see, millest USA-s osa võtsin) ning väikegrupid, kus läbitakse 12 sammu. Väikegruppides on mehed-naised eraldi. Hetkel pole meil veel nii palju ressurssi, et korraldada kahte üritust, mistõttu koguneme kord nädalas vaid 12 sammu läbimiseks, mille eel laulame pool tundi ülistuslaule ja palvetame. Seejärel jaguneme gruppidesse, kus on võimalik rääkida töövihikus ette antud teemadel.

Uus grupp Võrus

Rõõm on sellest, et TT on laienenud ka Võrru. Käisin krõbekülmal 19. jaanuaril kohal, et näha inimesi, kes kogunesid Võru metodisti kirikusse esimesele TT-le, kus osales seitse meest ja kuus naist. Tiit Toome, üks meestegrupi juhte, oli isegi suppi keetnud, et töölt tulnuil oleks võimalikult mõnus õhtul viibida. Struktuurilt on Võru grupi õhtud samalaadsed kui Tartus. Naistegruppi juhib Ele Paju. Viimastel andmetel on Võru grupp kasvanud 18 inimeseni (üheksa meest, üheksa naist) – kui palju lõpuks stabiilselt käima jääb, see selgub aja jooksul.

Plaanid edasiseks

Loodame, et TT laieneb veelgi. Plaanime EMK haridustoimkonnaga TT programmi tutvustada pastorite osaduspäevadel aprillis ning millalgi taas koolituse korraldada, et välja õpetada uusi TT juhte kogudustele, kus soov programmi alustada. Suurem osa materjale on juba tõlgitud eesti keelde, nii et loodame lähemal aastal anda välja kogu komplekti – neli töövihikut ja juhi materjali. Vastav leping on juba sõlmitud. Ühtlasi on materjal olemas vene keeles, paraku küll Ukrainas. Tegelen sellega, et venekeelne materjal oleks edaspidi kättesaadav ka Eestis. KT

Saaremaa venna TIIMI ELULUGU

Mäed liiguvad ja künkad kõiguvad küll,
aga minu heldus ei liigu su juurest ja
minu rahuseadus ei kõigu,
ütleb Issand su halastaja. (Js 54:10)

Kuressaare kogudusel oli põhjust rõõmustada koos oma kõige vanema koguduseliikmega, sest vend Vladimir Välil täitus 11. veebruaril 95 eluaastat. Olgugi, et tema passis seisab Vladimir Väli, tunnevad teda kõik nii koguduses kui ka laiemalt Tiimina, talukoha järgi Tammi Tiimina. Aga kutsutagu teda nii või teisiti, kui Tiimi oma elulugu jutustab, jääb üle üksnes imetleda tema haruldast mälu.

"Olen sündinud Saaremaal Sauveres, 20 km kaugusel Kuressaare linnast. Mu sünni- ja lapsepõlvekodu asub üleval Sauvere mäel. Kui jõudis kätte aeg, mil pidin hakkama koolitarkust taga nõudma, läksin Sauvere kooli esimesse klassi. Koolitöös ja -tegevuses olin aktiivne. Mind pandi kooli pidudel sageli laulma ja üheksaselt mängisin juba näidendites peaosi. Parasjagu koolitarkust saanud, asusin isatalus vanematele toeks ja abiks. See oli aeg, kui külades oli palju noori. Käisin nendega koos tantsupidudel, aga et külas oli ka usklikke, kes pidasid kodudes palvetunde ja jumalateenistusi, külastasime noortega ka neid üritusi. Mingil ajal hakkasin tundma rahutust hinges ja tohutut väsimust. Mitte füüsilist väsimust, vaid vaimset. Et sellest vabaneda, hakkasin Jumalat paluma. Ma ei mõistnud muud kui Meie Isa palvet. Kui olin seda enne magamaminekut palunud, tundsin pisut kergendust. Nii käisin edasi külapidudel ja ka vaimulikel koosolekutel. Jumala Vaim puudutas mind seal nii tugevasti, et hakkasin sageli nutma, aga ma ei tahtnud teistele noortele näidata, et olen nii hale ja vilets. Seepärast palusin vaikselt kodus: "Oh Jumal, ma tahan oma elu Sulle anda, aga luba, et ma tantsupidudel võiksin ka ikka käia." Nähtavasti ei võtnud Jumal seda palvet kuulda, sest rahutus ja südamepiin aina kasvasid.

(järgneb)

Ajakirjale Koduteel vahendanud ARVI LINDMÄE.

Foto: ARVI LINDMÄE

Tiimi vendadega: Arvi Lindmäe, Tiimi, Arno Tuulik. Seisab Tiimi poeg Arvi Väli.

Mõttetalgud “Tähetorni” argipäevas

Fotod: Koduteel

Kevadel alustatakse lastekeskuse väga halvas seisus oleva fassaadi renoveerimisega, mida toetavad mitmed organisatsioonid, sh Põhja-Tallinna valitsus ning tänu EMK liikmetele ka ES Sadolin AS ning vabatahtlikud Eestist ja USA-st.

22. jaanuari hommikupoolikul kogunes lastekeskusesse “Tähetorn” kirikuvalitsuse ja toimkondade järjekordne ümarlaud. Arutleti kirikuelu üldiste küsimuste üle, aga jõuti tutvuda ka nii remondis uuenenud “Tähetorni” ruumide kui viimase aja tegevusega.

Mõttetalgud

Mõttetalgud väljaspool Tallinna kirikut olid kokku lepitud juba sügisel. Talgute eesmärgiks oli edasiste sihtide seadmine ja seetõttu alustas superintendent Taavi Hollman teemakohase mõtisklusega, mille aluseks Esimese Moosese raamatu kirjakoht (13:14–18), mis algab sõnadega: “Ja Issand ütles Aabramile, pärast seda kui Lott tema juurest oli lahkunud: “Tõsta nüüd oma silmad üles ja vaata paigast, kus sa oled, põhja ja lõuna ja hommiku ja õhtu poole, sest kogu maa, mida sa näed, ma annan sinule ja su soole igaveseks ajaks! …”

Sissejuhatuseks rõhutas superintendent, et hiljuti valminud EMK arengukavast peab saama alus, millele tugineb meie edaspidine konkreetsem tegevus. Seepärast ei olnud kokkutulemise eesmärk rääkida tehtust, vaid vaadata tulevikku, pidades meeles, et piiskop Christian Alsted on kogu Põhja-Euroopa ja Baltikumi piirkonnas võtnud suuna uute koguduste rajamisele. Ühises arutelus jõudsid kokkutulnud järeldusele, et oluline on leida võimalused, kuidas kirik tervikuna saaks aidata kohalikel kogudustel misjonitööd teha. Teisisõnu – peame leidma tee, kuidas ulatuksime metodistidena oma kirikust väljapoole, kogukonda. Kajama jäi mõte, et suured visioonid on head, aga meid aitaksid palju edasi konkreetsed ülesanded ja tegevus, mille raames inimesed kuuleksid ka evangeelset sõnumit. Eriti südamelähedane oli see mõte noortetoimkonna juhile Lemme Aulisele, kes tahaks edaspidi noorteüritusi korraldada nii, et noored saaksid panustada oma energiat ja ressurssi ka selle paiga heaks, kus üritus toimub.

Ümarlaual olid esindatud lastetöö (Ele Paju), haridustoimkond (Thea Kant, Maire Ivanova), ordinatsioonikomisjon (Olav Pärnamets), Teoloogiline Seminar (Meeli Tankler), kirikuvalitsus (Artur Põld, Tõnu Kuusemaa), lastekeskus “Tähetorn” (Mall Tamm), noortetoimkond (Lemme Aulis), Koduteel (Kärt Jänes-Kapp) ja naistöö (Valentina Põld).

Konkreetsemalt olid kõne all veel jüngerluse projekt, elukestev õpe, koolitustöö, programm “Tähista tervenemist” (loe ka lk 12), sidemed Brasiilia Metodisti Kirikuga (loe ka lk 9), juulisse kavandatud evangelismikoolitus noortele, suvine misjon kogudustes. Tänavune suvekonverents toimub 5.–7. augustil teemal “Effataa”. Tegijates on tärganud idee viia konverentsi edasi äratusnädala või -nädalalõpu vormis – korraldada mõnes piirkonnas “suvekonverents ratastel”, mis võiks toimuda sügisel. Veel tulid jutuks Ida-Virumaa piiblikooli, seminari ja haridustoimkonna koostöö ning 16.–18. juulile kavandatud suur misjoniüritus Jõhvis, kuhu oodatakse toetajaid, kas või näiteks eestikeelse lasteprogrammi läbiviijad.

Superintendent tõdes lõpetuseks, et kuigi talgud ei lõppenud konkreetse programmi koostamisega, aitas mõttevahetus kõiki edasi. Kodutööna jäi igaühe ülesandeks mõelda, milline võiks olla meie tegevuskava, et see oleks rakendatav nii kiriku, üksikkoguduse kui toimkonna tasandil. Järgmine ümarlaud tuleb kokku 7. mail.

“Tähetorni” argipäev

Veel enne mõttetalgute algust tutvustas “Tähetorni” direktor Mall Tamm kokkutulnutele lastekeskuse ruume. Möödunud aastal naabermajast “Tähetorni” hoonesse levinud

põlengu jäljed on kindlustushüvitise ja ehitusfirma Johanna tublide töömeeste kaasabil kadunud: maja on seest renoveeritud, teisel korrusel on tehtud ilus remont. Lindorff Eesti AS on kinkinud "Tähetornile" arvutid ja mööblit, mootorratturite ühingu WIMA Estonia MTÜ toel on saadud arvutitesse programmid. Lastekeskus töötab taas täiel jõul.

Hoolimata tulekahjust ei jäänud ära ka lastekeskuse jõulupidu, millest Mall Tamm näitas kokkutulnuile videot. Tänu lahketele annetajatele said lapsed kingitused jõuluvanalt, keda abistasid "Tähetorni" ammused sõbrad Norra misjoniorganisatsioonist *Mission in Europe*, mida juhib Ole Saltnes. See organisatsioon on toetanud lastekeskust jõulukinkide ostmisega mitu aastat, samuti nagu Lauri ja Helvi Siljoranta Soomest ning Lasnamäe vene nelipühi koguduse inimesed.

Küsimusele, kuidas EMK tervikuna saaks lastekeskuse tööle kaasa aidata, vastas Mall Tamm, et kõik algab inimestest. Ta rõhutas, et lihtne on ära anda endale mittevajalikke asju, hoopis raskem pühendada aega ja teadmisi: näiteks õpetada hädasolijatele, kuidas, kus ja mis dokumentidega toetustega seonduvaid asju ajada

Jaanuari lõpus korraldasid Tšehhist pärit tudengid lastele Tšehhi õhtu.

või kuhu peaks üldse minema, et toetust saada; kuidas majandada olukorras, kus sissetulekut ei olegi jne.

"Tähetornis" käib lapsi, kes vajaksid tugiisikuid, kes nendega regulaarselt (nt kord nädalas) tegeleksid – aitaksid koolitöid teha, mängiksid, käiksid kusagil väljas. Vajalikud on asjatundlikud, kaastundlikud ja empaatilised vabatahtlikud, kes võtaksid aidata konkreetset peret. Nii osalevad keskuse töös juba kaks nelipühilasest vabatahtlikku, kes aitavad peredel majandada või siis näiteks sõidutavad ühe lapse arsti juurde ajal, kui üksikema rinnalapsega kodus peab olema. Nad aitavad ka dokumente vormistada, lastekaitsega suhelda. Tihtipeale ei tea inimesed oma õigusi ega võimalusi, ei tea, et lihtne käik kohaliku omavalitsuse sotsiaal- või lastekaitsetöötaja juurde annabki lahenduse suurele probleemipuntrale. Nendega tuleb esimesel korral kaasas käia, sest nad ei tea, kuhu minna, kardavad, et ei saa riigikeeles suheldud. Või siis pole neil sobilikke rõivaid ametiasutuse külastamiseks. Lõpuks nad ei lähegi, sest enesehinnang on madal, mistõttu välditakse võõraid olukordi. Kui aga tugiisiku abil suhted ametnikega sõlmitud, kogevad nad, et ametnik pole mingi koll, vaid ongi seatud selleks, et hätta sattunut oma võimaluste piires aidata. Sellega võib teinekord tugiisiku töö mõne konkreetse inimesega isegi otsa saada.

Kuna lastekeskuses on vaid kolm põhikohaga töötajat ja iga päev majas 15–25 last, ei saa nemad pereliikmeid kuigi palju reaalselt aidata muuga kui nõustamise või toidupakikesega (võimalusel). Tugiisik oleks seega suureks abiks nii lapsele, tema perele kui lastekeskuse töötajale, aga ka igat masti ametnikele.

Abivajajaid on praegusel ajal palju, Mall Tamm arvab, et tegelikku ülevaadet on neist isegi raske saada. Igaüks, kes märkab hädasolijat ning tahab ja saab aidata, võiks seda teha nii, nagu võimalused lubavad. Lastekeskus eelistaks muidugi sotsiaaltööd õppinud või tugiisiku koolituse läbinud inimesi, keda keskusel ei oleks enam vaja täiendavalt juhendada.

Suurbritannia saatkonna vahendusel külastasid "Tähetorni" 2008. aastal Briti armee sõdurid, kes kinkisid lastele nukutoad.

Lastekeskuses käivad Tallinna ülikooli vahetusüliõpilased, kes aitasid remondi järel maja korrastada, aga hetkel abistavad lapsi koolitöödes ning sisustavad nende vaba aega. Jaanuari lõpus korraldasid Tšehhist pärit tudengid lastele Tšehhi õhtu, momendil on lastekeskuses abiks üliõpilane Leedust.

WIMA Estonia MTÜ inimesed käivad tihti külas ja üks neist on juba terve aasta kord nädalas lastega koos koolitöid tegemas. Inimene Loovuskoolist õpetab vähemalt kord kuus lastele huvitavaid käsitöötehnikaid – juba on selgeks saadud viltimine ja ehete valmistamine. Üks restauraatori elukutsega ema, kelle lapsed ka lastekeskuses käivad, tutvustab kord nädalast mitmesuguseid kunstitehnikaid.

"Tähetorni" head partnerid on Päästearmee Kopli korpus ning Peeteli kiriku sotsiaalkeskus. Mõlemad tegelevad lastega, sest paiknevad lastekeskuse läheduses. Päästearmees käivad väiksemad lapsed kaks korda nädalas huvitegevustest osa saamas õhtuti, kui "Tähetorni" uksed suletakse. Päästearmeelased saadavad lapsed pärast otse trammile, et nad õhtusel ajal tänavale seiklema ei satuks. Peeteli sotsiaalkeskus abistab aga koostöös kohaliku omavalitsuse lastekaitsjatega noori, kes "Tähetorni" east juba väljas, kuid mitmel põhjusel siiski veel oma eluga ise toime ei tule.

"Tähetorni", nagu kõigi meie eelarvet koormab aga külm ja lumine talv, nii et nad on tänulikud iga annetuse eest. KT

LASTELAEGAS

Lõuna-Eesti pühapäevakoolilaste kohtumispäev

JANA TAMM
Tartu Püha Luuka koguduse pühapäevakooliõpetaja

Ühel külmal detsembrikuu hommikul tõttas Tartu Püha Luuka koguduse kiriku hoovi väikesi lapsi. Vaatamata krõbedale pakasele oli kõigi silmades põnevus ja ootusärevus. Reisi Võrumaale oodati juba mõnda aega ja nüüd oli see tähtis päev käes. Meie pühapäevakoolilapsed ja -õpetajad sõitsid külla Võrumaa koguduste lastele.

Kohtumispaigaks sai 12. detsembril Võru koguduse kirik. Saabudes tervitas meid mõnus laste sumin ja soe kirik. Improviseeritud lava ette oli tõmmatud eesriie, mis veelgi lisas põnevust – mingi üllatus ootas ees. Tutvumine läks ladusalt, kohal olid Võru, Tartu, Ruusmäe ja Viitka lapsed ning õpetajad.

Päeva programm algas suurepärase jõululoo etendusega, mida näitasid Võru koguduse noored. Nägime kõiki: Jeesuslast, Maarjat, Joosepit, karjaseid, kolme tarka ja inglit, kes oli tõeliselt suur ja aupaistega, nii nagu inglile kohane. Etenduse järel läks lahti suur trall. Jagunesime kahte rühma: suuremad ja väiksemad. Vaheldumisi sai käia meisterdamise ja piibliloo kuulamise toas, laulda ning lustida koos suurepärase mängujuhi Elega. Võrus õpitud mänge tuletame siiani meelde ja paksust pagarist laulame nõrkemiseni! Iga laps sai koju kaasa hulga väikesi toredaid meisterdusi, mida aitas teha tädi Agnes: inglid ja isegi väikese jõulusõime. Loomulikult ei puudunud sellelt toredalt peolt ka mõnus söök ja jook. Kehakinnituse krooniks oli suurepärane vahukooretort, mida pakutakse ainult Võru kirikus!

Meie ühise päeva lõpetasime rongkäiguga Võru kiriku uude ehitatavasse ossa. Koos tänasime Issandat ilusa päeva eest ning saatsime teele palved, et üsna

varsti saaksime taas kokku juba uue kiriku katuse all. Ilusat päeva jäävad meenutama toredad pildid, mida jagame ka teiega.

Ootame Lõuna-Eesti lapsi kevadel külla Tartusse ja loodame, et meie sõprussidemed üha tugevnevad. Hea on teada, et kusagil üsna lähedal on teisigi lapsi, kes armastavad Jumalat ja oma koguduse pühapäevakooli, kes palvetavad koos ja õpivad tundma Issandat.

Olge väga õnnistatud ja kohtumiseni Tartus!

Fotod: JANA TAMM

ISSN 1406-2291